

Теєтєві слова прийшли йому на пам'ять. Не вже й справді обговорено його перед князем?

Князь зустрів управителя дуже несласкаво й ледви промовив: «я хочу перемінити мою господарську систему. Вас мені більш не треба; передайте рахунки і всі річї новому управителєві».

Говорити князь йому не дав; та й що тут говорити?

Всїнувшись до квартири, він побачив, що все добро, навіть їм купляне, опечатуване. Йому зоставили тільки саме потрібне.

Ясь сїв, як грохом прибитий, на тому самому місці коло вікна, де недавно ще сїдїла Галя.

Коли се в воротах залупотїли конї, а чотири вїдми насунули, мов чорна хмара, до його в гостї. Не до гостей було тепер Середицькому.

Слуги не вийшли взяти коней від амазонок.

Заплакані дами, держачи в руках довгї хвостн сукоп, увїйшли в світлицю. Ясь сїв коло вікна дуже смутний. Зараз постерегли вони, що сталась якась велика новина.

— Чого-ж ви такі смутні? — питали дами в Середицького.

— Жінка покинула мене сегодня, вїїхала до батька — промовив Ясь усміхаючись. — Тепер я вольний, як птиця!

— Тепер ти вольний! мій милий, мій коханий! — крикнула Зося й кинулась йому без сорому на шню. — От тепер я твоя, на віки твоя! — гогорила Зося. — Мій пршелєнуватий Лємїшковський запер нам двері перед самим носом, і я його покинула. Я не перенесу життя з таким гайдамакою. І я тепер